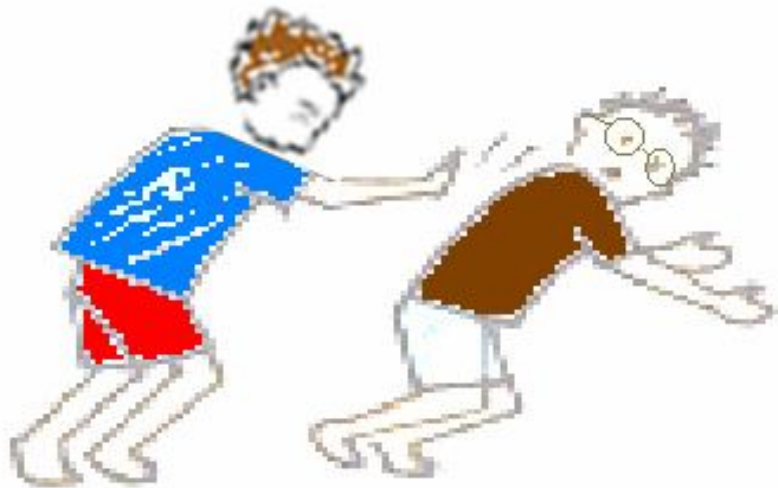
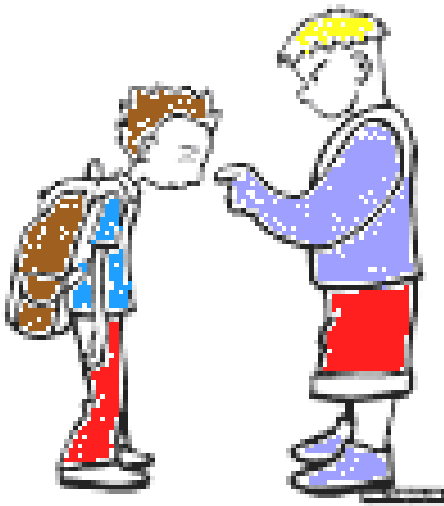

Η μεταστροφή

Μια ιστορία για τη σχολική βία

ΤΑΞΗ: Ε'2

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2012—2013

Η μεταστροφή

- Η συγγραφή της ιστορίας έγινε στα πλαίσια του προγράμματος με θέμα : «Σχολικός εκφοβισμός»
- Η υπόθεση της ιστορίας βασίστηκε σε μια ιδέα του συμμαθητή μας Παπανικολάου Κωνσταντίνου
- Η ιστορία ολοκληρώθηκε με τη συνδρομή όλων των μαθητών της τάξης και του δασκάλου μας κ. Χαρχαντή Γεώργιου
- Η εικονογράφηση της ιστορίας έγινε από το συμμαθητή μας Τούντα Ιωάννη

Μια από τις φοβίες του Χάρη Καμπάρ είναι και ο τρόπος που του συμπεριφέρονται κάποια από τα παιδιά της Έκτης τάξης . Όταν περνούν εκείνος απομακρύνεται . Έχει περάσει η μισή χρονιά και ο Χάρης ζει μέσα στο φόβο .

Άσπρη μέρα βλέπει μόνο όταν λείπουν , αλλά αυτό συμβαίνει λίγες φορές . Με λίγα λόγια του κάνουν τη ζωή ποδήλατο . Μάλιστα του έχουν κολλήσει και το παρατσούκλι « **Χάρη Καμπάρ σε πήραμε χαμπάρι** » .

Ο Χάρης πολλές φορές κάθεται μέσα στην αίθουσα τα διαλλείματα . Έτσι μια μέρα ηλιόλουστη που εκείνος καθόταν μέσα και όλοι οι άλλοι μαθητές ήταν έξω και έπαιζαν χαρούμενοι , κάποιιοι συμμαθητές του ο Γιάννης , ο Γιώργος και ο Νίκος το κατάλαβαν και πήγαν να του μιλήσουν.

- Χάρης , γιατί κάθεται μέσα και δε βγαίνεις έξω να παίξουμε ; τον ρώτησε ο Γιώργος .
- Συγγνώμη παιδιά θα το ήθελα πολύ , αλλά έχω πονοκέφαλο απάντησε εκείνος .

Τα παιδιά ανησύχησαν και αποφάσισαν να τηλεφωνήσουν στη μητέρα του .
Συναντήθηκαν όλοι στο σπίτι του Νίκου και τηλεφώνησαν στη μητέρα του Χάρη .

- Γεια σας κυρία Μαρία . Είμαι ο Νίκος , ο συμμαθητής του Χάρη .
- Γεια σου Νίκο μου , τι κάνεις ;
- Καλά κυρία Μαρία . Θα ήθελα να σας πω περαστικά για το Χάρη. Είναι καλύτερα τώρα ;
- Ο Χάρης είναι μια χαρά . Αν ήταν άρρωστος θα μου το είχε πει . Μόνο που τους τελευταίους τρεις μήνες τον βλέπω ότι δεν έχει όση διάθεση είχε παλιά . Επίσης χτες που πήρατε τρίμηνα είδα πως η επίδοσή του έχει πέσει . Τέλος πάντων θα προσπαθήσω να μάθω τι έχει .
Γεια σου , Νίκο .
- Γεια σας .

Ο Νίκος έκλεισε το τηλέφωνο και είπε στους άλλους ότι η μητέρα του δεν ήξερε τίποτα .Η κυρία Μαρία όμως ανησύχησε και ρώτησε τον Χάρη αν είναι καλά . Εκείνος της απάντησε πως του πονάει η κοιλιά και αυτή τότε κάλεσε τον γιατρό .

- Γιατρέ σας κάλεσα , γιατί ο Χάρης μου είπε ότι πονάει η κοιλιά του κι ανησύχησα , είπε εκείνη .
- Μη φοβάστε τίποτα ότι κι αν είναι θα το αντιμετωπίσουμε , την καθησύχασε ο γιατρός .

Αφού έκανε τις απαραίτητες εξετάσεις ο γιατρός διαπίστωσε ότι ο Χάρης ήταν μια χαρά . Τότε η μαμά του Χάρη κατάλαβε ότι κάτι άλλο συμβαίνει .

Εν τω μεταξύ οι φίλοι του στενοχωριούνταν που δεν μπορούσαν να τον βοηθήσουν μη ξέροντας τι του συμβαίνει . Όσπου μια μέρα ο Σταμάτης τους είπε :

- Χθες είδα δύο παιδιά της Έκτης να χτυπούν το Χάρη , να παίρνουν το φαγητό του και να τον βρίζουν . Μετά έφυγαν και ο Χάρης έβαλε τα κλάματα .

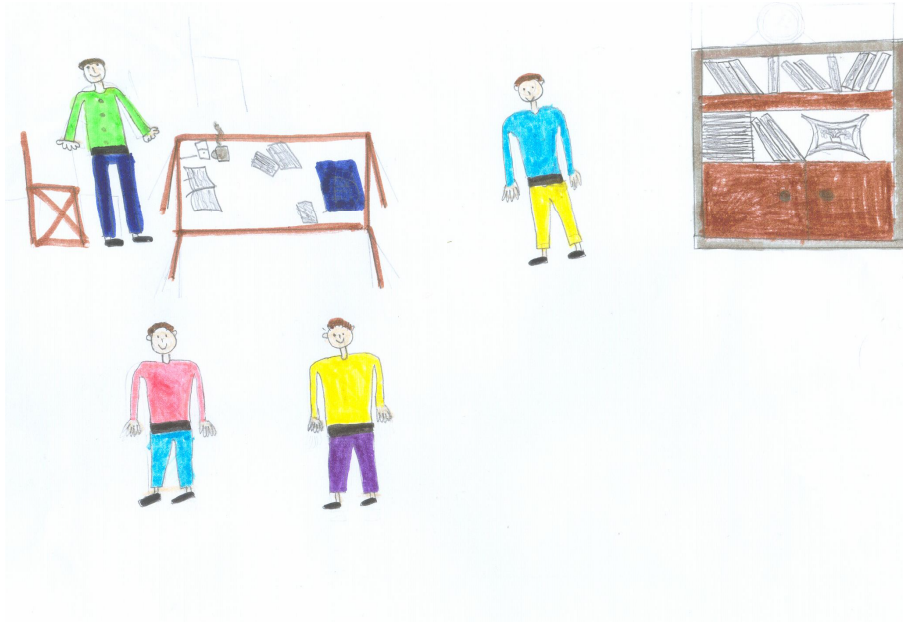

Τότε τα παιδιά κατάλαβαν τι συμβαίνει και αποφάσισαν να βρουν μια λύση .

- Το βρήκα , φώναξε ο Γιάννης . Θα πούμε στο δάσκαλο μας να οργανώσουμε μια παρουσίαση σχετική με το θέμα του εκφοβισμού και να την προβάλλουμε στην αίθουσα Εκδηλώσεων .
- Τέλεια ιδέα φώναξε ο Γιώργος και αμέσως βάλανε σε εφαρμογή το σχέδιο τους .

Έτσι κι έγινε . Οι νταήδες της Έκτης ευαισθητοποιήθηκαν και σταμάτησαν να πειράζουν τον Χάρη.

Ο Χάρης ευχαρίστησε τους φίλους του για το ενδιαφέρον τους και τους αγκάλιασε λέγοντας τους ότι αυτό που έκαναν δεν θα το ξεχάσει ποτέ .

Επιπλέον υποσχέθηκαν πως ότι συμβαίνει στον καθένα να το λέει στους άλλους και να μην το κρατάει κρυφό .

Σύντομα όμως αυτή η υπόσχεση ξεχάστηκε . Τα χρόνια πέρασαν και ο Χάρης πήγε Γυμνάσιο .

Στο Γυμνάσιο νόμιζε ότι μπορούσε να τα αντιμετωπίζει όλα μόνος του μιας και είχε στο μεταξύ ψηλώσει και δυναμώσει πάρα πολύ . Έτσι κάποια μέρα που μάλωσε με ένα παιδί μεγαλύτερης τάξης το οποίο όμως ήταν μικροκαμωμένο το χτύπησε άσχημα . Το αποτέλεσμα ήταν να αποβληθεί για τρεις μέρες από το σχολείο .

Όμως αντί να συμμορφωθεί ο Χάρης άρχισε να γίνεται χειρότερος .

-Αυτός δεν είναι ο Χάρης που ξέραμε .

-Αν συνεχίσει έτσι θα βρει μεγάλους μπελάδες .

-Όχι , όχι δεν έπρεπε να συνεχίσει έτσι , έλεγαν οι φίλοι του .

Όμως εκείνος συνέχιζε να ενοχλεί τα άλλα παιδιά , να τους βάζει τρικλοποδιές , να τους βρίζει και να τους σκίζει τα βιβλία . Αυτός όμως που υπέφερε περισσότερο από το Χάρη ήταν ένα παιδί με γυαλιά , ο Κώστας Καρόσης .

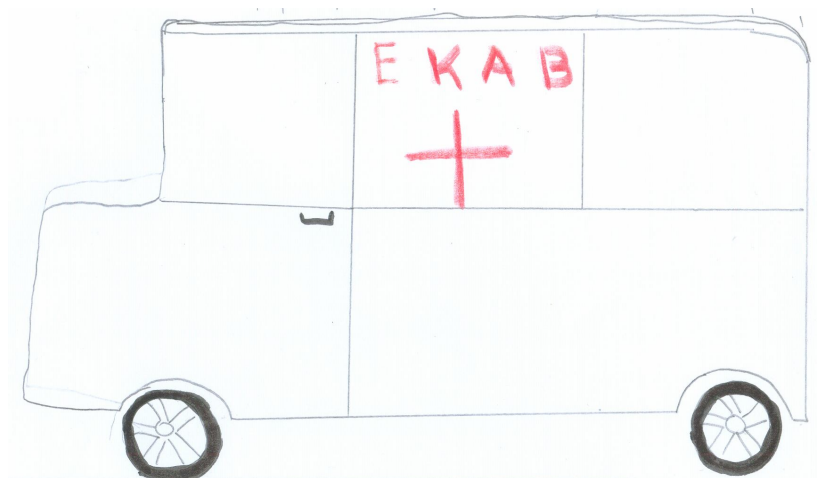

Κυριολεκτικά αυτόν δεν τον άφηνε σε χλωρό κλαρί .Του είχε κολλήσει κι ένα παρατσούκλι : **Κώτση Καρότσι γυαλί** . Συχνά πυκνά στα διαλλείματα μαζί με άλλους που τους διασκέδαζε αυτό τον ξεφώνιζαν . Ο Κώστας Καρόσης για να αποφύγει όλη αυτή την καζούρα έμεινε μέσα στα διαλλείματα προσποιούμενος πως του πονάει κάθε φορά και κάτι .

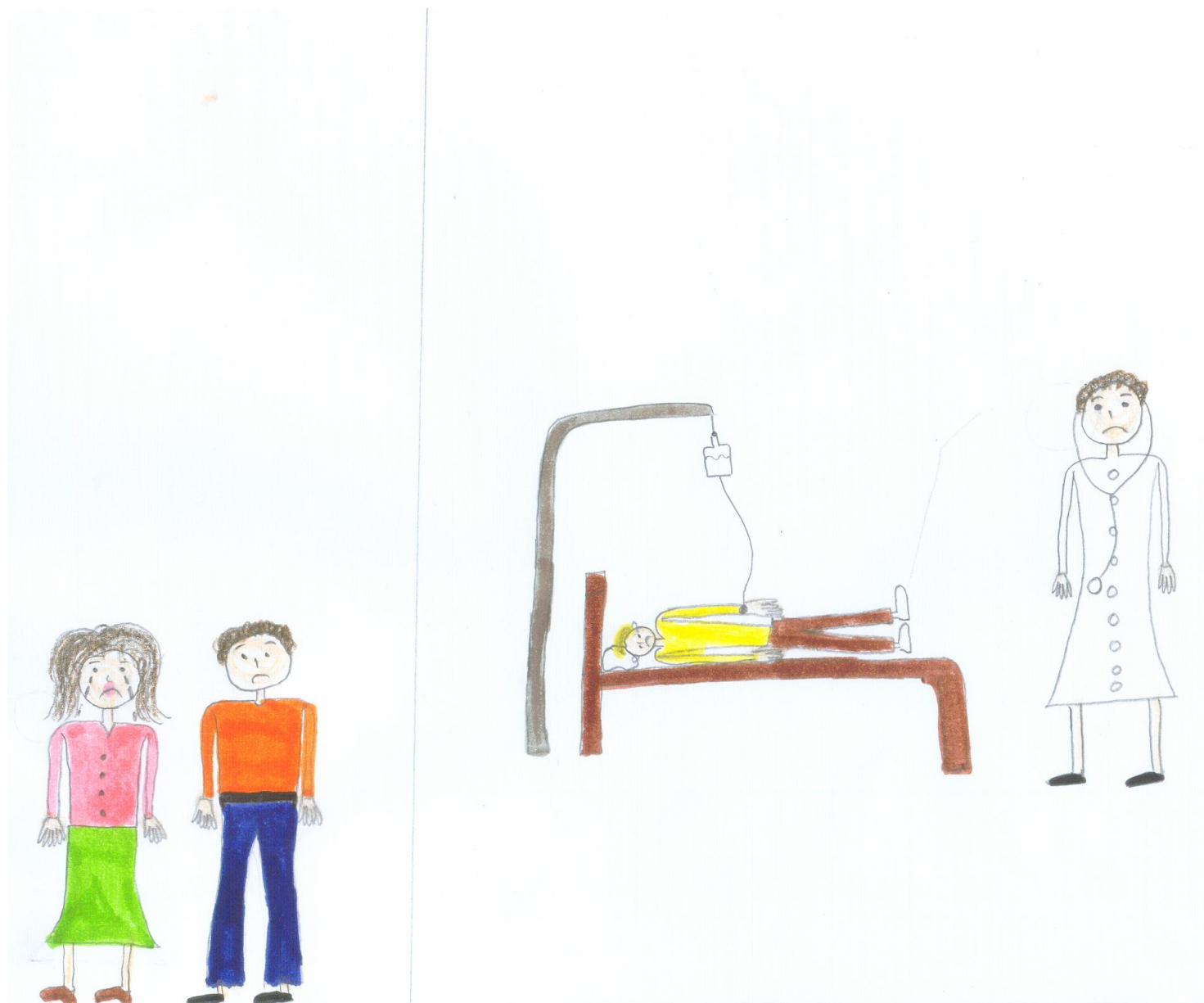
Όσπου μια μέρα που ο Χάρης επέστρεφε από το σχολείο στο σπίτι , έπεσε θύμα σοβαρού τροχαίου ατυχήματος .

Αμέσως μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο στο νοσοκομείο και ενημερώθηκαν οι γονείς του . Στο ίδιο νοσοκομείο δούλεψε ως νοσηλευτής ο πατέρας του Κώστα Καρόση .

Η κατάσταση της υγείας του Χάρη ήταν κρίσιμη και έπρεπε να εγχειριστεί αμέσως . Για να γίνει αυτό ήταν απαραίτητο να βρεθούν δότες με την ίδια ομάδα αίματος . Έλα όμως που η ομάδα αίματος του Χάρη ήταν σπάνια κι αυτό καθιστούσε δύσκολη την εύρεση αίματος .

Οι γονείς του Χάρη είχαν χάσει κάθε ελπίδα και δεν ήξεραν τι να κάνουν . Από αυτό το αδιέξοδο βγήκαν όταν έγινε γνωστό στο περιβάλλον του νοσοκομείου το πρόβλημα που υπήρχε και παρουσιάστηκε μπροστά τους ένας άνδρας που είχε την ίδια ομάδα αίματος και προσφερόταν να τους βοηθήσει . Οι γιατροί έκαναν την εγχείρηση και έτσι όλα πήγαν καλά .

Ύστερα από κάποιες μέρες παραμονής στο νοσοκομείο ο Χάρης επέστρεψε στο σπίτι του . Όταν θέλησε να μάθει πράγματα σχετικά με το ατύχημα του και την περιπέτεια του στο νοσοκομείο ,οι γονείς του μίλησαν για την κρισιμότητα της κατάστασης του και για το σωτήριο τέλος που δόθηκε χάρη στον εθελοντισμό ενός άνδρα που είχε την ίδια ομάδα αίματος με εκείνον .

Μαθαίνοντας το αυτό ο Χάρης εξέφρασε την επιθυμία να τον ευχαριστήσει . Μαζί του συμφώνησαν και οι γονείς του .Έτσι το επόμενο απόγευμα ο Χάρης με την μητέρα και τον πατέρα του πήγαν στην οδό Αθανασίου Διάκου 15 όπου ήταν το σπίτι του « σωτήρα » του .

Φτάνοντας χτύπησαν το κουδούνι του σπιτιού . Την πόρτα άνοιξε μια συμπαθητική γυναίκα , τους καλωσόρισε και τους είπε να περάσουν μέσα . Στο σαλόνι καθόταν ο σύζυγος της ο οποίος μόλις τους είδε σηκώθηκε και τους χαιρέτησε με ευγένεια .

Ο Χάρης πλησίασε τον κύριο και προτείνοντας το χέρι του είπε :

- Σας ευχαριστώ πολύ κύριε ...
- Καρόσης Δημήτριος του είπε εκείνος .
Στο άκουσμα αυτής της λέξης ο Χάρης τα έχασε , του κόπηκε η μιλιά , δεν μπορούσε να αρθρώσει λέξη .
- Μα τι έγινε αναρωτήθηκε ο κύριος Καρόσης κοιτώντας αρχικά τον Χάρη και στη συνέχεια τους υπόλοιπους .
- Εεεεε.....εγώδενμπορεί..... ψέλλισε ο Χάρης ,ενώ την ίδια στιγμή από το μυαλό του περνούσαν χίλιες σκέψεις .
- Δεν είναι δυνατόν ! δεν μπορεί ! λες ! όχι , όχι με τίποτα ! απλή σύμπτωση θα είναι .

Οι άλλοι δεν έδωσαν και τόσο σημασία και έτσι ο Χάρης βρήκε το χρόνο για να συνέλθει πιστεύοντας ότι ήταν μια απλή συνωνυμία .

Ενώ είχε συνέλθει και ήταν έτοιμος να πιει το χυμό του πήρε τη δεύτερη κρυάδα βλέποντας μπροστά του να προβάλλει μια γνωστή μορφή . Ήταν η μορφή του **Κώτση Καρότσι γυαλί** .

Την ίδια στιγμή του έφυγε το ποτήρι από τα χέρια ενώ από το μυαλό του περνούσε η σκέψη πως όλοι ήταν συνεννοημένοι και του είχαν στήσει μια φάρσα .

Βλέποντας τον η μητέρα του να αντιδρά έτσι τον ρώτησε :

- Χάρη , μήπως δεν αισθάνεσαι καλά ;
- Εγώ δενόχι ψέλλισε εκείνος .
- Α ! εδώ κάτι συμβαίνει παρατήρησε ο πατέρας του Χάρη .
- Τίποτα δε συμβαίνει , κύριε Καμπά είπε ο Κώστας . Ο Χάρης είναι φίλος μου , πάμε στο ίδιο σχολείο. Πριν του συμβεί το ατύχημα ,είχαμε παρεξηγηθεί στο παιχνίδι και πάνω στα νεύρα μας είχαμε ανταλλάξει λόγια που δεν έπρεπε . Έτσι ο Χάρης μη γνωρίζοντας σήμερα ποιους επρόκειτο να επισκεφθεί φυσικό είναι να αντιδράσει κατά αυτόν τον τρόπο .
- Έτσι δεν είναι Χάρη ;
- Ναι , ναι έτσι ακριβώς .

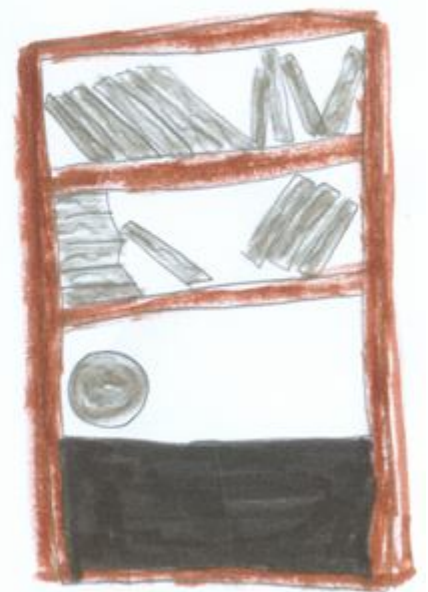
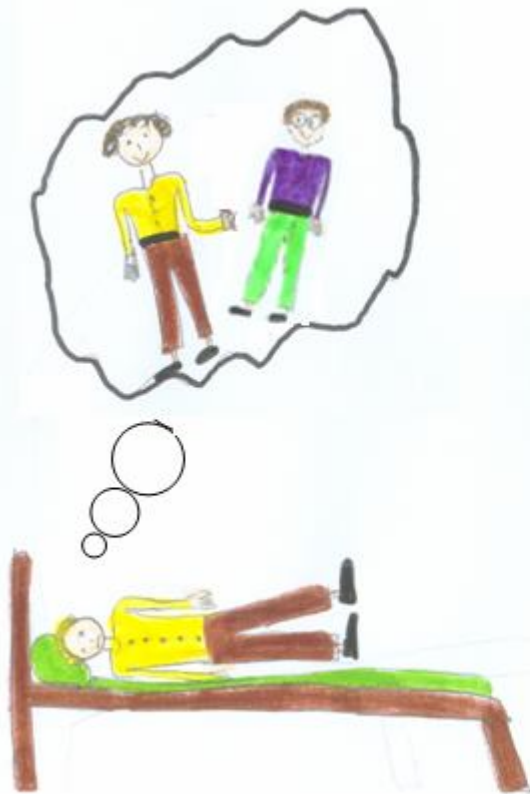
Μετά από λίγο ο Χάρης ζήτησε από τους γονείς του να φύγουν λέγοντας ότι δεν αισθανόταν καλά .

Όταν γύρισαν στο σπίτι οι γονείς του τού αποκάλυψαν πως τα ήξεραν όλα και πως ήταν πολύ στενοχωρημένοι με την όλη συμπεριφορά του .

- Ελπίζουμε η περιπέτεια αυτή να σε κάνει να σκεφθείς κάποια πράγματα και να αλλάξεις . Μάθε ότι ο Κώστας καθημερινά ρωτούσε τον πατέρα του για την κατάσταση της υγείας σου .
- Είναι φιλότιμο και ευγενικό παιδί , κοίταξε να τα βρεις μαζί του . Τέτοιο παιδί αξίζει να είναι φίλος κάποιου .

Τα λόγια των γονιών του τον έβαλαν σε μεγάλη σκέψη . Έτσι το βράδυ ο Χάρης δεν μπορούσε να κλείσει μάτι , γιατί θυμόταν όλα αυτά που είχε κάνει στον Κώστα και ένιωθε μεγάλη ντροπή . Προσπαθούσε να βρει έναν τρόπο για να εξιλεωθεί και τελικά τα χαράματα τον πήρε ο ύπνος .

Το πρωί τον ξύπνησε η μητέρα του για να πάει στο σχολείο . Δεν ένιωθε καθόλου καλά , ήταν σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση . Τελικά με τα χίλια ζόρια ντύθηκε και ξεκίνησε για το σχολείο .

Φτάνοντας στο σχολείο , είδε πως σε μια άκρη της αυλής καθόταν ο Κώστας Καρόσης . Πλησίασε διστακτικά και του είπε :

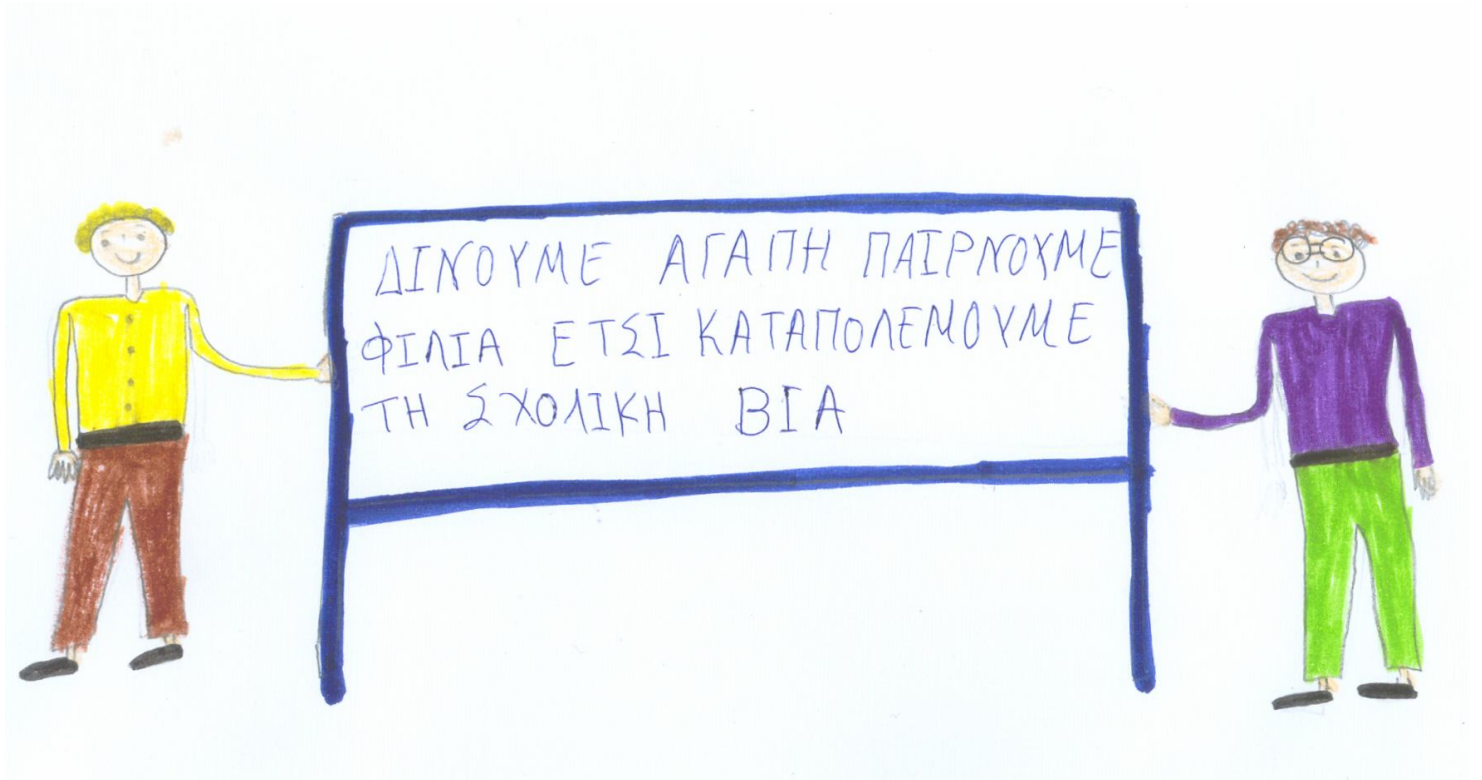
- Δεν έχω μάτια να σε αντικρίσω . Δεν ξέρω τι να σου πω .
- Τότε να σου δώσω τα γυαλιά μου μήπως και μπορέσεις να με αντικρίσεις του είπε ο Κώστας με χιούμορ προσπαθώντας να τον κάνει να ξεπεράσει την ντροπή που ένιωθε .

Πράγματι το αστείο του Κώστα του έδωσε τη δύναμη να ξεπεράσει την ντροπή και το άγχος που ένιωθε και να του πει :

- Κώστα σου ζητάω ειλικρινά συγγνώμη , πιστεύω όμως πως αυτό είναι το λιγότερο που μπορώ να κάνω . Δεν ξέρω αν θα μπορέσεις να με συγχωρέσεις ;
- Σ' έχω συγχωρέσει ήδη κι αν θέλεις μπορούμε να κάνουμε παρέα .

Έτσι τα δύο παιδιά κάνοντας παρέα καθημερινά ανακάλυπταν ο ένας στοιχεία του άλλου κι αυτό τους έφερνε πιο κοντά , γιατί διαπίστωναν πως ταίριαζαν σε πολλά . Ο Χάρης μάλιστα έκπληκτος διαπίστωσε πως εξαιτίας της συναναστροφής του με τον Κώστα βγήκαν στην επιφάνεια από τα βάθη της ψυχής του στοιχεία του δικού του χαρακτήρα τα οποία νόμιζε πως δε διέθετε.

Τελικά ο Χάρης και ο Κώστας έγιναν μέλη μιας παρέας στην οποία εντάχθηκαν και οι φίλοι τους και που σκοπό της ήταν η δημιουργία καλού κλίματος μεταξύ των μαθητών καθώς και η αντιμετώπιση του φαινομένου του εκφοβισμού στο σχολείο τους .

Η μεταστροφή

Τον τελευταίο καιρό ο Χάρης μένει μέσα στην τάξη στα διαλείμματα και δεν ανοίγεται στους φίλους του και στους γονείς του . Μια παρέα αγοριών της Έκτης τάξης τον ενοχλούν συνέχεια . Τον κοροϊδεύουν , τον βρίζουν , τον απειλούν , του παίρνουν το κολατσιό ... Κι ο Χάρης φοβάται .

Κάποια στιγμή τα πράγματα εξελίσσονται θετικά γι' αυτόν . Πηγαίνοντας όμως στο Γυμνάσιο εξαιτίας μιας ανατροπής όλα αλλάζουν . Η ανατροπή αυτή μπορεί να είναι προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο ...

*Ένα βιβλίο για την ενδοσχολική βία
γραμμένο από τους μαθητές της
Ε'2 τάξης
του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου
Μαλεσίνας*